

Den anarkistiska tomheten

Zomia

2017-12-08

Mer än något annat är anarkismen ett nej. Nej till dominans, hierarkier och styren, nej åtminstone till staten, patriarkatet och kapitalet. Men kan en bara säga nej? Saknar anarkismen vision, alternativ, hopp? Och går det verkligen att ta en politisk teori på allvar som är så negativ?

Givetvis är det inte så att det saknas positiva bilder och ambitioner bland anarkismerna. Det myller av skillnader i betoningar, alla de spänningar och konflikter som finns och funnits, handlar just om detta. Hur ska exempelvis ekonomi bäst hanteras under anarkismen? Anarkistiska kommunister, mutualister, primitivister, individualister och syndikalister har olika tankar och idéer, ibland förenliga, ibland motstridiga.

Inte heller kan vi fokusera på allt i kampen, så vilka är egentligen rötterna till förtrycket, och vad är viktigast att angripa? Är det patriarkatet, kapitalismen, samhället, djurförtrycket, miljöförstörelsen, staten, civilisationen?

Och hur ska vi gå till väga? Handlar det om att följa sin egoistiska längtan, eller om att bygga nätverk av ekobyar, eller om att forma organisationer som kan ta över när revolutionen kommer, eller om attacker och attentat?

Såna här diskussioner, spänningar och konflikter finns inom alla sociala rörelser och teorier. Men det som möjligen skiljer anarkismen från andra är att vi provokativt nog förenas i vårt nej, och inte i en ideologisk vision om hur världen borde se ut. Ett nej, många ja, som någon formulerat det.

En del anarkister blir ängsliga av det här. Jag tycker att det tillhör vår styrka. I vår tid vet de flesta hur lätt det är att ha fel, och hur många visioner om samhällsförändring som antingen misslyckats, gått över styr eller blivit nya helveten. Många är trötta på dogmatism och fyrkantighet.

Som anarkister behöver vi inte skämmas över att vi inte har alla svar. Vi vet vad vi inte vill ha, och detta är vår utgångspunkt för en trevande resa där alla kan bidra och där det finns utrymme för att experimentera, göra fel, börja om. Vi har olika fantasier, idéer och visioner, och det är i grund och botten något positivt, en tillgång. Det finns inte en Anarkism, det finns många olika anarkismer.

Anarki är ingen beskrivning av världen eller ens av ett idealsamhälle, anarki kan se och har sett väldigt olika ut. Anarki i strikt mening är inget annat än frånvaro av härskare, av styre. Anarki är en blank sida, och det är upp till oss att fylla denna med färger, former och bilder. Den anarkistiska tomheten är inte ett hot, utan en möjlighet. Välkommen med!

Anarchist Archive

anarchist-archive.org · anarchist-archive@riseup.net